

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg var glad for hr. Torben Lunds meget kraftige understregning af det brede flertal, der allerede står bag forventningerne.

Det har simpelt hen været et forrygende år for Danmark, internationalt og nationalt. Samarbejdet mellem regering og befolkning har været godt, ja, fremragende. Samarbejdet mellem regeringen og Folketingets partier har egentlig også været godt. Her til morgen, jeg tror omkring kl. 1, kunne jeg igen konstatere et meget bredt flertal bag et meget flot, tænksomt og kloget mandat til regeringen, så vi kan afslutte forhandlingerne i Amsterdam om en ny Europatraktat, og igen lidt senere på dagen, nemlig her til morgen kl. 9.15.

Det er jo næsten en grøn bølge, vi har været vidner til her på tavlen. Flertal på flertal, det ene bredere end det andet, og sikke nogle afstemninger. Vi er nået langt i en række resultater til gavn for den brede befolkning. Vi har hver gang gjort os de hæderligste anstrengelser for at sikre det bredest mulige flertal, og det er lykkedes os i langt, langt de fleste tilfælde.

Må jeg ud over de eksempler, vi har set her til morgen, nævne nogle andre meget vigtige. For få uger siden vedtog vi en ny bistsandslov med et bredt flertal her i Tinget. Rettigheder og pligter for alle i samfundet, det kan betale sig at samarbejde, og det kan betale sig at arbejde. Det har vi lagt vægt på fra starten, da vi fik ansvaret. Det har også været ledetråden i denne lovgivning.

Konkurrenceloven er kommet i hus med et bredt flertal hen over midten til gavn for dansk erhvervsliv. Regeringen har, hver gang den har sagt, at den ville gøre noget, holdt det og gennemført det.

I det forløbne år har regeringen gennemført en lang række initiativer, der gør op med den meningsløse vold. Samfundet vil ikke acceptere volden, har jeg sagt fra start, og vi har gennemført en indsats konsekvent. Gennem et bredt samarbejde her i Folketinget, hvad jeg har været glad for og takker for, har det sat sig spor.

Indsatsen mod rockerne i bysamfundene har ikke været fuldkommen, langtfra, men den har været synlig, og den har på ét punkt givet større tryk i de familier, der med rette har været urolige over at bo i boligkvarterer, hvor rockerne havde placeret deres tilholdssteder. Vi har ikke løst problemet, krigen er ikke stoppet mellem de grupper, og vi må intensivere vores ind-

sats, men der blev skabt tryk, som vi lovede det, i de boligkvarterer, hvor familier før var utrygge.

Hvorfor nævner jeg nu disse resultater, og hvorfor opholder jeg mig så meget ved den grønne bølge?

Det gør jeg, fordi det nødig skulle blive en selvstændig politisk sportsgren at prøve at danne det billede af regeringen, at den har dannet et flertal ensidigt til den ene side af salen. Det er faktisk en myte, jeg vil starte med at gøre op med i dag. Dokumentationen for, at det ikke er sandt, men forholder sig omvendt, er ligefor. Fra starten i januar 1993 har regeringen lagt afgørende vægt på at sikre sit mandat det bredest mulige flertal hver eneste gang, og det er faktisk lykkedes, ja, næsten fuldt og helt.

Tænk engang: 80 pct. af samtlige lovforslag fra regeringen er gennemført af et enigt Folketing eller blot med et enkelt partis modstand her i denne samling. 80 pct. – det er dansk politik, når den er bedst, og det er politisk lederskab – i al ubeskedenhed – når det er bedst.

Det brede samarbejde har fortsat klar prioritet for regeringen. Det har det haft fra begyndelsen, det har det fortsat.

Men se, politisk ledelse er også et spørgsmål om politisk ansvar. Det er jo let nok at lede, når man skal træffe populære beslutninger. Det er straks sværere, når man skal træffe nødvendige beslutninger, der ikke altid er populære.

Danmark er i fremgang, og flere og flere kan mærke det. Med Danmark i fremgang har vi bedre chancer for nu at få dem med, som ikke havde chancer før, få gjort mere for de ældre, som ikke havde så god en service før, få skabt flere pladser til pasning af børn for flere familier, som ikke havde så store muligheder før.

Desværre har de to forhenværende regeringspartier på helt afgørende punkter undladt at tage det ansvar, som jeg har måttet gå ud fra var det naturligste og det rigtige. Regeringen har gang på gang måttet arbejde hårdt for at sikre det nødvendige flertal – sådan er det nu engang med en mindretalsregering – men regeringen har desværre også mærket med en stadig stigende konsekvens, at når det kom til upopulære, men nødvendige beslutninger, var de to forhenværende regeringspartier stærkt plagede af kredsløbsforstyrrelser og tilbageholdenhed.

Tag nu bare efterårets forhandlinger om samfundets husholdningsbudget: finansloven for indeværende år.